

[Glistrup]

Tinget går derefter over til næste punkt på dagsordenen.«

Formanden:

Der er nu fremsat følgende forslag om motiveret dagsorden: (se foran). Også dette dagsordensforslag indgår i forhandlingen.

Som tidligere meddelt er der anmodet om en pause, og jeg skal derfor afbryde forhandlingen og udsætte mødet. Det genoptages i dag kl. 10.30.

Mødet udsat kl. 9.44

Mødet genoptaget kl. 10.30

Forhandlingen genoptoges.

Formanden:

Jeg minder om, at de to dagsordensforslag, der er fremsat af hr. Ellemann-Jensen og af hr. Glistrup, indgår i forhandlingen.

Svend Andersen (S):

Det fremgik af hr. Ellemann-Jensens begrundelse for denne forespørgsel, der jo er stillet af venstre og konservative, at den kan ses fra to sider, nemlig fra den side, der skal tilgodese samfundets samlede interesser, og fra den side, der alene skal tilgodese venstres og de konservatives interesser.

Det er lykkedes at få det til at fremgå af den offentlige debat, at staten nu vil komme og forringe den lille mands pension. Sådan kan man selvfølgelig godt vælge at se på sagen, hvis man usagligt skal propagandere for nogle synspunkter, men det er ikke det, det drejer sig om. Det påstås, at socialdemokratiet vil ødelægge værdien af private opsparingsordninger. Det er en påstand uden hold i virkeligheden, men en påstand, der kan være yderst skadelig, for den kan føre til, at den ønskede opsparing i samfundet forsvinder. Det ville være uheldigt både for den enkelte og for samfundet. Det skal fortsat være begunstiget at spare op f.eks. til sin alderdom.

Det, der imidlertid er hovedproblemet, er, at det ikke er holdbart, at der hober papirformuer op på rente- og lånevilkår, der er så barske, at det slår produktionen og dermed grundlaget for de fremtidige pensionskrav i

stykker. Sandheden er, at der i realiteten ligger en tikkende bombe under samfundets økonomi. Det er en bombe, der hedder udhulingen af hele den opsparing, der sker i samfundet. Den høje realrente, der er en følge af udviklingen i den internationale økonomi og specielt af den økonomiske politik, der føres i de økonomisk dominerende lande, først og fremmest USA, betyder en alvorlig risiko for, at opsparingen mister sin reelle købekraft, når den til sin tid skal udbetales som pension, uanset hvor stor opsparingen måtte være til den tid. Det høje renteniveau betyder også store omkostninger for erhvervslivet. Det er dyrt at låne penge til investeringer, og bl.a. derfor er investeringerne gået i stå. Især er landbruget klemmt. Hvis der ikke hurtigt gøres noget, vil mange landmænd i løbet af kort tid lide rentedøden, og det vil sige, at flere landmænd vil få deres ejendomme på tvangsauktion i den kommende tid.

Vi kan ikke gøre noget ved det høje internationale renteniveau, og af valutamæssige grunde er vi afskåret fra at føre en anden rentepolitik. Vi er ganske enkelt tvunget til at have et renteniveau, der mindst ligger på højde med det internationale. Derfor har regeringen udarbejdet en finansieringsreform, der skal skaffe investeringskapital til erhvervslivet, til landbruget og til byggeriet til lav rente. Og derfor har regeringen optaget forhandlinger med pensionskasserne, forsikringselskaberne og banker og sparekasser.

Det er på denne baggrund mærkeligt at høre den skræk, hr. Ellemann-Jensen søger at indjage, den fondsocialisme, venstre og konservative søger at mane frem som et skræmmebillede i denne sag. Sandheden er, at det for den enkelte pensionskasses vedkommende i lovgivningen er fastlagt, hvor meget der kan investeres inden for det enkelte område. Det fremgår klart af gældende lov, der er vedtaget af et flertal i folketinget. Spøgelset kunne måske snarere have en anden baggrund. Hvorfor siger man ikke ligeud, at man under ingen omstændigheder vil have, at danske lønmodtagere får indflydelse på dansk erhvervsliv? Det er jo i realiteten det, man siger. Danske lønmodtagere skal end ikke have indflydelse i forhold til den kapital, de har investeret i erhvervslivet på linje med, hvad der investeres af banker og